

טמונה בפרשה

נקיף

לסדר את הפרשה

אפנימ רשימ (שאי הפרשה 22702 גרד מליון 22702,
לוימ אסרמ אגדש לפי סדר ההגדלש
בפרשה. כגלגיליא, גלגלוא האאויג אג
מפסוק מהפרשה.

- א. השבטים יורדים למצרים מפני הרעב
- ב. משתה יוסף ואחיו
- ג. יוסף מתנכר לאחיו ואוסר את שמעון
- ד. שני חלומותיו של פרעה
- ה. מציאת הגביע באמתחת בנימין
- ו. האחים יורדים למצרים בשנית
- ז. 7 שני שבע ולידת מנשה ואפרים
- ח. יהודה ערב לבנימין
- ט. פרעה שם את יוסף על כל מצרים
- י. האחים חוזרים לא"י וצער יעקב
- יא. יוסף שומע ופותר את חלומות פרעה

פנינים

"ועתה ידא פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים"

יש להבין הכיצד ההין יוסף להעזי את פניו כנגד פרעה השליט על כל הארץ, ולומר לו מה עליו לעשות וכיצד יש לפעול כתוצאה מהפירוש של חלומו. הרי כל מה שנתבקש היה לפתור את החלומות ותו לא, ומדוע ראה יוסף לנכון לפרט כן. ומפרשים, שיוסף למד זאת מתוך החלום עצמו שרמוז שיש לפרעה למנות איש מיוחד לנושא הרעב הממשמש ובא. שהרי היאור הוא סמל הפרנסה של מצרים וכל כלכלת מצרים (הפרות שבחלום) תלויה היאור שעולה ומציף את סביבותיו. אך פרעה בחלומו, לא היה היאור אלא עמד רק על שפת היאור מכאן שהוא רק אמור להשקיף מן הצד על הנעשה, מה שמוכיח שעליו למנות איש אחר לתפקיד. (הבן איש חי) פירושים נוספים: ב. כשפתר את החלומות דיבר ברוח הקודש ובאותה העת היה לו את העוז לדבר כך אף לפני המלך. (אברבנאל) ג. מזה שהציע פתרון לפתרון החלומות, הוכיח יוסף לפרעה שהוא משוכנע באמיתות פתרונו. (בן הרמב"ם) ד. אין אלו דברי יוסף אלא יועץ אחר או פרעה בעצמו הן בדברים ששמע. ה. גם ההצעה לאגור היא חלק מהפתרון שהרי הפרות הרעות אכלו את הטובות ומוכח שיאכלו ברעב מתבואת שנות השבע. (אור החיים) ו. מזה שהן יצאו מהיאור ונעמדו ליד הפרות השמנות, רואים שהאגירה תשפיע שאף בשנות השבע ירגישו בשנות הרעב המתקרבים. ז. יוסף הציע זאת מרוב רחמנותו על המון העם. (בן הרמב"ם) ח. יוסף קיווה שיקבל משרה עקב הצעתו כדי שלא ישב לבור. (רמב"ן) ט. מזה שאלוקים בחר להתריע בפניך מראש על הבאות, משמע שהוא מצפה ממך לפעול בנידון ולהתכונן לשנות הרעב כראוי. (ספורנו)

"זהה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי... ויאמר אליכם יחנך בני"

נשים לב שבעצם לא הייתה כאן כל תשובה לשאלתו של יוסף? ברם, האלשיך אומר, כי לפיכך ציוה יוסף להביא את האח הקטן ואמר: "בזאת תבחנו בבוא אחיכם הקטן", מכיון שהיה סבור, שילד קטן אין בו דעת כדי להעלים סוד, ויוכל להוציא מפיו את הכל, וזו תהיה הבחינה. אך משראה יוסף לפניו אברך בן שלוש שנה, אב לעשרה ילדים, קרא בתמיהה: "זהה אחיכם הקטן אשר אמרתם?" - כלום זהו ה"קטן" שלכם? (כלומר, אין כאן "הא השאלה", כי אם "הא התמיהה") - הלא כבר גדול הוא ובמלוא דעתו. לפיכך הוסיף מיד: "אליכם יחנך בני", כדי שלא יהא נראה כאילו עינו צרה בגדילתו. כדרך שאומרים הבריות: "בלי עין הרע, יעלה ויגדל מעלה מעלה..". (העמק שאלה)

"האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם"

ויש לבאר מדוע לא נהגו האחים בדרך אחרת בראותם את צער אביהם על לכתו של בנימין, שהיו אוספים סתם אדם מן השוק, ומלמדים אותו עליהם ועל בנימין (ואפילו יכלו לקחת את אחד מנכדי יעקב לצורך כך) ומציגים אותו ליוסף בתור אחיהם הקטן, הרי לפי דעתם היה יוסף סתם שליט זר שמעולם לא ראה את בנימין האמיתי? ויש לומר: א. פחדו שיראה בגביע שלו ובשאר כישופים שהם משקרים, או אפילו סתם על ידי חקירות מרובות. ב. לא היו מוציאים בקלות אדם שנראה כמותם שהרי היו ניכרים במראם. (חזקוני) ג. יהודה ידע שזה יוסף. (לב אריה) ד. הם לא היו מסוגלים לשקר. ולכן אמרו ליעקב: "לא נוכל לרדת". (בשם הגר"ש לווינשטיין) ה. באמת לא ידע יוסף האם זה בנימין או מישחו אחר, לכן בחן אותם ע"י הגביע לראות האם יתנערו ממנו ברגע שייתפס. (חזקוני) ו. פחדו שיציג תחילה את בנימין לפני שמעון האסור בבית האסורים, ואינם יכולים להכניסו בסוד הקנוניה ולכן לא הסתכנו בכך. (בנין שלמה) ז. יוסף לא חשדם בכך. (מושב זקנים) ח. ברגע שהואשמו בריגול, לא העלו על דעתם להסתכן בשום צורה שהיא. ט. יוסף הזהיר אותם שלא יתחכמו כי רק עוד פעם אחת יראו פניו עם בנימין ואם יתגלה השקר לא יוסיפו עוד לראות פניו ולא יעזור לאחר מכן להביא את בנימין האמיתי. (דרישות שבת) י. חשב יוסף שיחזרו מהר תוך ל' יום ויוכל לתפוס את המתחזה בלשונו ולהכשילו בדברים. (משיבת נפש) יא. אסור להציג גוי בתור יהודי בשום פנים. (כוכב מיעקב) (ע"פ תשובות הקוראים ל"שאלה לשלחן השבת" ע"ט)

שאלה לשולחן השבת

"ויכר יוסף את אחיו והם

לא הכירוהו"

יש לבאר מדוע בהתחלה כתוב: "וירא יוסף את אחיו ויכרם", ובפסוק הבא כתוב: "ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו". ומה כוונת התורה ללמדנו בכך שחזרה וכתבה את עניין הכרת יוסף בשבטים שהם אחיו פעמיים?

השאלה הינה להורר דיון

202 שאלה השבת

ניגן אלוף אג גשונזיכס

אמרינג (בגלגלוא מקווא, אא

יענס), זל"ג אכגזו מן

הגשונזיכז זלזז כגזלז.

העלון מוקדש לע"נ
אסתר בת נעמי ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.

זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! ניתן לתרום:

1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביון'. 2. לשלוח שיק למערכת.

למונה בפרשה

נקיף

חידון א' ת'

הגשמה לכל אלה מגילה באור המופיעה בראש השורה.

- א. בבית פוטיפרע גדלה, ואשת יוסף הייתה
- ב. מילה נרדפת לתבואה
- ג. מצאוהו באמתחת בנימין
- ד. שבע הפרות השניות היו-
- ה. דברי פרעה לעבדיו על יוסף
- ו. כך הגיבו האחים על מציאת הגביע
- ז. אחי יוסף לא הכירוהו כי היה לו (רש"י)
- ח. לא הצליחו לפתור את חלומות פרעה
- ט. שבע פרות היו בריאות ו-
- י. ערב ליעקב לשלמו של בנימין
- כ. מקצוהו של פוטי פרע
- ל. מצא ראשון את הכסף באמתחתו (רש"י)
- מ. יוסף האשים את אחיו שהם
- נ. מנשה נקרא בשמו כי- "אלוקים בכל עמלי"
- ס. יעקב פחד על בנימין כי בשעה זו השטן מקטר
- ע. כך כינה שר המשקים את יוסף (2)
- פ. פרעה ראה בחלמו הראשון
- צ. כך קרא פרעה ליוסף
- ק. השבלים הרעות בחלום פרעה היו שדופות
- ר. פרעה ענד ליוסף על צווארו
- ש. יוסף אסר אותו לעיני אחיו
- ת. מה קרה לרוח לפרעה, בבוקר כשנזכר בחלומו?

מן המדרש

בר הדיא היה פותר חלומות. מי ששילם לו, פתר חלומותיו לטובה, ולמי שלא, היה פותר לו לרעה. אביו ורבא חלמו שניהם חלומות זהים, ובאו לבר הדיא שיפתרם. אביו הביא לו כסף ורבא לא. אמרו לו אביו ורבא: הקריאו לפנינו בחלום את הפסוק: "שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו". לרבא פתר: שה"שור" מרמז על פרנסה, וכפי שראית אותו טבוח ומת, כך תפסיד בעסקך לגמרי ולא ינעם לך כל מאכל מרוב עצב. ואילו לאביו פתר: כפי ש"שור טבוח" הוא אוכל משביע, כך תרוויח בעסקך, ולא תצטרך להנאת מאכל מרוב שמחה! עוד אמרו לו: הקריאו לנו הפסוק: "בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך, כי ילכו בשבי". לרבא אמר: כפשוטו אבל לאביו פתר: ילדיך יהיו רבים, ותינשאנה בנותיך לאנשים מהעולם. וידמה לך כאילו הלכו בשבי. פסוק נוסף שהקריאו להם: "בניך ובנותיך נתונים לעם אחר", לאביו פתר: בניך ובנותיך יהיו רבים, ותרצה להשיאם לקרובך, ואילו אשתך תחפון להשיאם לקרובה, ודעתה תגבר וידמו בעיניך כעם אחר. ולרבא אמר: תמות אשתך, ובניה ובנותיה יעברו לידי אישה אחרת שתשא ואין רחמיה של אם חורגת עליהם כמו של אימם יולדתם. עוד פסוק: "לך אכול בשמחה לחמך". לאביו אמר: מרוב רווח עסקך, אכלת ושתית ותקרא פסוק מתוך שמחה. לרבא אמר: תפסיד עסקך, ולא תאכל או תשתה מרוב צער, ותקרא הפסוק להפיג פחדך. פסוק נוסף: "זרע רב תוציא השדה ומעט תאסוף, כי יחסלנו הארבה". לאביו אמר: כהתחלת הפסוק (זרע רב תוציא השדה) לרבא אמר: כסוף הפסוק (ומעט תאסוף...). פסוק נוסף: "זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך", ושוב חילק לאביו את תחילת הפסוק ולרבא את סופו. פסוק נוסף: "וראו כל עמי הארץ כי שם ד' נקרא עליך, ויראו ממך". לאביו אמר: יצא שמך כראש ישיבה ומתוך כך יראתך תצא בעולם. לרבא אמר: אוצר המלך ישדד על ידי גנבים, ויחשדוך בכך, ויאסרוך בחשד לגניבה. וכל עמי הארץ יישאו קל וחומר ממך, שאם רבא נחשד בכך, כל שכן שאנו עלולים להיחשד. ויראו ממך, כי מחמת תפיסתך יפול פחד על הבריות. ואכן כך קרה, למחרת נאסר רבא בעילה זו. ראינו בחלומותינו חזרת על פי חבית (שניהם היו סוחרי יין) לאביו פתר: תכפיל רווחיך כחזרת שהיא רחבה וכפולה. ואילו לרבא אמר: מריר יהיה עסקך כחזרת (ולא יקנו ממך) עוד אמרו: ראינו בחלומותינו בשר על פי חבית. לאביו פתר: יינך יהיה משובח, ויבואו כולם לקנות ממך בשר ויין. לרבא אמר: יחמיק יינך ויבאו כל אוכלי הבשר לקנות ממך חומין (היה דרכם לטבול את הבשר בחומין). עוד אמרו: ראינו בחלומותינו חבית תלויה בראש דקל. לאביו אמר: שיגביה עסקו כדקל ולרבא אמר שתהיה סחורתך מתוקה אצל הקונים כתמרים, משום שתמכרנה בזול.

(המשך בשבוע הבא א"ה... ע"פ ברכת נו)

חידון א' ת' - הפוך

הגשמה לכל אלה מגילת באור המופיעה בראש השורה.

- א. מזון לחמורים
- ב. הפרות הדקות רמזו על-
- ג. האחים תכננו לקחת בכח את יוסף: או (רש"י)
- ד. "את אשר האלוקים עושה ___ לפרעה"
- ה. "___ היא למצרים לאכול עם העברים"
- ו. פרעה נתן ליוסף את ___
- ז. יוסף ___ אוכל במטמון כהכנה לשני הרעב
- ח. "___ ויחלף שמלותיו"
- ט. כך מתרגם אונקלוס את המילה- "האמת"
- י. "___ היו כולנה"
- ך. לפני יוסף כך קראו, כשבמרכבה אותו הרכיבו
- ל. כזה שובע בא על מצרים
- מ. "אברך" = אב בכמה ורך ב- (רש"י)
- ן. הציע ליעקב ראשון כי יערוב לבנימין
- ס. "___ איש על חמורו"
- ע. היו במצרים ___ שנות ___
- ף. הושב לאחי יוסף בפי אמתחתיהם
- ץ. מתורגמן
- ק. "על פיך ___ כל עמי"
- ר. כך כינה שר המשקים את יוסף
- ש. ממנחת יעקב ליוסף
- ת. משאת בנימין גדלה משל אחיו בחמש-

ואלה שמלות:

"בת פוטי פרע כהן אן"

איך קראו לאביו של פוטיפרע?
(התשובה במדור התשובות)

מילה בפרשה

דבר נורא אירע,
בגלל האויבת רחזה,
לכן הביא עוד אישה,
והדירה נעשתה צפופה.

המונח המזוהה הינו מילה ב-3
אנטיגון המופיעה בפרשה,
אשר כל שורה מגיבה לומר
להקשר שונה שלה.
(יגכן כגיב אסר ואנטיגון אנטיגון ב-3)
הגיה בזה

הגשמה לגפרוסס אי"ה גזיליון הזא

למונה בפרשה

נקיף

ושפני טמוני חול

"וישתו וישכרו עמו"

מתי האדם מקיים מצווה בכך שאינו אוכל למרות

ששותה?

"שבע פרות יפות מראה"

פעם העיר שדכן אחד לבחור בדרן, שהמקום היחידי בתנ"ך שכתוב 'יפות מראה' הוא כאן בפרשת מקץ כשמדברים על פרות...

"לא ירד בני עמכם"

אמרו בדרך צחות, שכבר בתורה יש רמז לכינוי החיבה למי שקרוי בנימין שנקרא 'בני', שהרי בפסוק זה מכונה בנימין כ'בני' וכן בפסוק: 'חנך בני'.

שעשועי דאורייתא

"ויסב מעליהם ויבר"

על מי עוד מסופר בחומש בראשית שבכה?

מצאו נא בפרשה:

1. כמה שיותר תארים ליוסף! (לפחות 13)
2. אדם שחיפש ומצא, ואדם שלא חיפש ומצא.
3. ששה משמות השבטים.
4. אות המופיעה פעמיים ברציפות. (10 תשובות)
5. שניים מספרי התנ"ך.
6. שני פסוקים רצופים שמתחילים כמעט בצורה זהה.

זיכרון סימן

זיכרון ורמזים לזכירת מספר פסוקי הפרשה

בפרשת מקץ מסופר על עלייתו של יוסף לבסוף לגדולה, "ויהי מקץ שנתיים ימים".

בפרשת מקץ ישנם 146 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילה:

"סוף" = בגימטריא = 146

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לעלון חנוכה: שני האורחים הם על הנסים הארוך ויעלה ויבוא הקצר ב"ח טבת שחל בחנוכה. "שלושה גיטין כדתנן, אסורים הם מדרבנן" - גט+גט+גט = 36 נרות שאסורים בהנאה מדרבנן. (בעל תרומת הדשן) **לסדר את הפרשה** - "העוד אביכם חי". **חידון א' ת'** - אסנת, בר, גביע, דקות בשר, הנמצא כזה, ויקרעו שמלתם, זקן, חרטומים, טובות, יהודה, כהן און, לוי, מרגלים, נשני, סכנה, עבד עברי, פרות, צפנת פענח, קדים, רביד הזהב, שמעון, תפעם. **חידון א' ת' הפוך** - מספוא, רעב, להרוג ליהרג, הגיד, תועבה, טבעתו, גנו, ויגלח, הקשוט, עלי, אברך, גדול, שנים, ראובן, ויעמוס, שבע, כסף, מליץ, ישק, נער, דבש, ידות. **שעשועי דאורייתא** - בוירא: הגר "ותשא את קלה ותברך", בחיי שרה: "ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה", בתולדות: "וישא עשו קלו ויברך", בויצא: יעקב "וישא את קלו ויברך", בוישלה: "וישקה ויבכו", בוישב: יעקב "ויברך אתו אביו", עוד במקץ: יוסף "ויבא החדרה ויברך שמה", בויגש: יוסף ובנימין "ויפל על צוארי אחיו ויברך ובנימין בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויברך עליהם" וכן: "ויברך על צואריו" "ויתן את קלו בבכי", בויחי: יוסף "ויפל יוסף על פני אביו ויברך עליו", "ויברך אתו ומצרים שבעים יום". 1. נער, עבד, עברי, אברך, שליט, משביר, צפנת פענח, נבון, חכם, איש אשר רוח אלוקים בו, אדון, אדוני הארץ, איש, ילד. 2. שליח יוסף חיפש ומצא את הגביע, והאחד במלון לא חפש ומצא את כספו בחורה. 3. ראובן, שמעון, יהודה, בנימין, יוסף, אשר. 4. בבוא, ההוא, וייקץ, ללחם, וממחר, הנני, צרות, שש, תתראו, וישתחוו. 5. ויקרא, הדברים. 6. "ותכלינה שבע שני השבע", "ותחילנה שבע שני הרעב". **ואלה שמות** - אחרים. (ספר הישר) **מילה בחנוכה** - תכון. "תייסד רעיון עשיר" - תייסד-תכון, "ובכך תאפס מכשיר" - לאפס מכשיר-לכון תכון (וכן תיקון מכשיר ו'תכון' הוא תכנון מפורט של מכשיר), "ותציג את הדרך הנכונה" - תכון, "בשביל האמצעי או מינה" - אמצעי-תיכון. **טמונות בפרשה** - 1. "רק הכסא אגדל ממך" (מא,מ), 2. "כי אין מספר" (מא,מט), 3. "פרות... ותרעינה באחו" (מא,ב), 4. "בגדי שש" (מא,מב), 5. "ויצא ליבם" (מב,כח), 6. "אתה תהיה על ביתי" (מא,מ), "לאשר על ביתו" (מג,טז,מד), 7. "במלון" (מב,כז), 8. "כסף איש בפי אמתחתו"- ועוד הרבה בפרשה (מד,א), 9. "וירחץ פניו" (מג,לא), 10. ? -תמונה ללא פתרון, תחשבו! 11. "ויאסר אותו" (מב,כד), 12. "כספנו במשקלו" (מג,כא), 13. "ויתמהו" (מג,לג), 14. "ותפעם רוחו"- מקשקשת בתוכו כפעמון (רש"י מא,ח), 15. "רביד הזהב" (מא,מב), 16. יוסף יצא מבית הסוהר בראש השנה. 17. חתימת זקן (רש"י מב,ח), 18. "ותאכלנה הפרות" (מא,כ), **טמונות בהפסדה** - 1. "שתיים אנחנו בבית" (גיח), 2. "קחו לי חרב" (גכד), 3. "גזרו את הילד" (גכה), 4. "ויבוא ירושלים" (ג, טו) **ואלה לשלחן השבת וישלח** - שאלנו: מדוע לא שלח יעקב לעשו גם סוסים? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. שלח לו בהמות טהורות החייבות במעשר - ואז שלח לו מן החולין לאחר שעשיר. והוסיף חמורים מכיון שיש בהם מצות פטר חמור כטהורים הם, וגמלים מפני מעלת הצניעות שיש בהם. 2. כיון לשלוח לו בדיוק 550 בהמות כמנין דצ"ך עד"ש באח"ב (501) ועוד 49 כמנין הקללות שבפרשת בחקתי. וכיון אף לשלוח רק 4 מינים (צאן, חמורים, גמלים, ובקר) כנגד כל קבוצה במכות ועוד הקללות. (בן גרני) 3. נהג יעקב בעצמו במצות 'לא ירבה לו סוסים' ולכן לא היו לו מספיק כדי לשלוח. 4. לא רצה יעקב לתת לעשו סוסים כדי שלא ירכב ויגיע אליו יותר מהר. 5. לא היו כלל סוסים מחוץ למצרים שממש נפוצו הסוסים כבהמות בית (כמו שאמרו טעם לאיסור המלך להרבות לו סוסים, כדי שלא יחזיר את העם למצרים, מוצא הסוסים המשובחים) ולכן לא מוזכרים הסוסים עד פרשת ויגש שם שילמו המצריים ליוסף תמורת המזון בסוסים. וממילא מובן שלא היו לאבות הקדושים סוסים כלל. 6. באו הבהמות אשר הסכימו ללכת לעשו מעליהן - והסוסים לא רצו משום שלא שהם מלומדי מלחמה ולא רצו לעזור לאותו רשע לשפוף דם. 7. הסוס מסמל מלחמה ורצה יעקב להראות לעשו שאין פניו למלחמה. 8. לא היו סוסים ליעקב כי יש להם טבע רע.

יתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש):

<https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתרים: 'דרשו', 'תורת יוסף'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1, ובמערכת.

© כל הזכויות שמורות לאהרן בייין.

יתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

טמונות בפרשה

מקף

מקרא רמת קוש: תשליל קשה

זהו גידון משעשע המיועד לתמונות הרוחניות על פסוקים ומוטיבים מהפרשה ומפירושו רש"י. (תוכלו להנאות גם שובת בדף המזכיר)
אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכפול אופן. (הואילף אצטין צאת אולדים)
אשמח לקבל תגובות, איצטוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כהו"כ המזכיר את רשימת התפוצה והקדשות ניגן אלמו בקשה אמיל הנ"ל

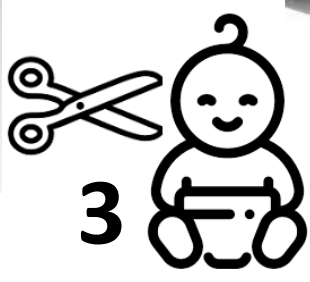
לאחר בין זמירות שמורת

וייקץ שלמה (מלכים א' ג' טו - ב' ב')

הפטרית מקף

טמונות בהפטרה

טמונות בפרשה

מקרא

מקרא רמת קוש: תשליל קשה

זהו אידיון משעשע המיועד להמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירושו רש"י. (תוכלו להנאות משבוע בדרך המצוינת) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכפול לשון. (הומורז לזיין זאת אידיים) אשמח לקבל רעיונות, איציקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כמייכ המלרפות רשימת התפוצה והקדשות ניגן אלמו בקשה אמיל הניל

לאחר בין זמירות שמורת

וייקץ שלמה הפלרת מקף

טמונות בהפטרה

(מלכים א' ג' טו - ב' ב')

